

[Skovmand.]

den opfattelse, at man burde starte med at gøre de karreer, der allerede nu er ryddet, til grønne områder, men hvis man ikke gør det, har boligministeren og Københavns kommune en ekstra forpligtelse til at sikre, at de grønne områder kommer hurtigst muligt andre steder.

Boligministeren (Helge Nielsen): Jeg erkender det rigtige i bemærkningerne vedrørende den høje standard svarende til, hvad der i øvrigt sker i nybyggeriet, og kan da også berolige hr. Skovmand i den retning. Men jeg vil dog pege på det meget alvorlige problem, der ligger i, at man jo også gerne i disse områder skulle bygge noget, der er økonomisk acceptabelt, hvor lejen gerne skulle kunne overkommes med de hjælpeforanstaltninger, vi nu har. Det er nogle af de overvejelser, vi har været inde i, hver gang der skal foretages en genopbygning i de saneringsmodne områder, ligesom vi har de samme overvejelser, når der er tale om nybyggeri.

Jeg tror ikke, der er nogen uoverensstemmelse mellem de krav eller forslag, hr. Skovmand her stiller, og det, man er i gang med de forskellige steder i København, hvor saneringsaktiviteten er stærkest; samtidig med at man laver bebyggelsesplanen, sikrer man også disse grønne områder. For selv om vi i dag ikke har denne dispositionsplan, ikke har vedtaget storsanering, har man jo såvel i kommunen som i saneringsselskaberne og boligministeriet et ganske sikkert overblik over, hvad det er, der skal ske, således at den gennemsnitlige bebyggelsesgrad er af forsvarlig karakter, så at der er de tilstrækkelige frie arealer i disse områder.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Inge Fischer Møller* til ministeren for Grønland:

„Vil ministeren give en redegørelse for arbejdsløhedssituationen på Grønland og de foranstaltninger, som han agter at træffe til afhjælpning af dette problem, herunder i hvilket omfang der ved ministeriets foranstaltninger foretages løbende undersøgelser af mulighederne for at erstatte importeret

arbejdskraft fra Syddanmark med grønlandere?“

(Spm. nr. 60).

Skriftlig begrundelse.

Grønland har landets højeste arbejdsløhedsprocent. Jeg kender ikke det nøjagtige tal, men under en rejse til Grønland i august i år fik jeg f. eks. at vide, at ca. 1/3 af de 15-19-årige grønlandere i Godthåb var uden beskæftigelsesmuligheder i Grønland.

For Danmark, der har påtaget sig at omdanne Grønland til et moderne velfærdssamfund, er denne situation ganske uacceptabel. Uanset de ubestrideligt vanskelige forhold af klimatisk og anden art, som vanskeliggør opbygningen af et moderne velfærdssamfund i Grønland, er jeg personlig overbevist om, at en del af forklaringen på arbejdsløshedsproblemet må tilskrives de relativt frie forhold, som staten tilbyder udøverne af forskellige former for privat foretagsomhed. også med hensyn til arbejdsmarkedsforhold er Grønland langt fra på højde med Syddanmark, når det drejer sig om den ufaglærte arbejdskraft. Fagforeningerne er små, organisationsprocenten er lav, og der findes ikke arbejdsløhedskasser.

Et andet problem er den importerede arbejdskraft fra Syddanmark. Umiddelbart forekommer det ejendommeligt, at man på den ene side tillader, at danske arbejdere rejser til Grønland, når de udkonkurrerer grønlandske arbejdere, mens man samtidig ad den anden dør importerer udenlandske gæstarbejdere til Danmark. Jeg ved godt, at man her vil blive mødt med påstande om, at den syddanske arbejdskraft i Grønland ikke for tiden kan erstattes med grønlandsk arbejdskraft. Det er imidlertid min opfattelse, at grønlanderne selv mener, de vil være i stand til at erstatte den syddanske arbejdskraft i et hurtigere tempo, end det hidtil er planlagt.

Jeg går ud fra, at denne problematik bl. a. spiller en rolle for fastsættelse af vilkårene for den virksomhedsudøvelse i forbindelse med udvindelse af Grønlands råstoffer, som nu står for døren.

Ministeren for Grønland (Knud Hertling): Fru Inge Fischer Møller rører med sit spørgsmål ved det område af Grønlands-